

גלי מסכתא

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיעוד לאלו שלמדו הסוגיא, לתועלת חזרה מקוצרת ושינון
הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים בשיתוף עם כולל עיון הדף

מסכת יומא

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספער סיכומי גפ"ת
את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')
בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים
הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

כתובת להערות :

גפ"ת רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל : 571-2016 (02)

daf@dafyomi.co.il

©

כל הזכויות שמורות

תשנ"ח

מסכת יומא

פ"א שבעת ימים

גמ' ב. - ו.:

כה"ג בעי הפרשה ז' ימים קודם יוה"כ

[ר' יוחנן - ממילואים - כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם, בזאת יבא אהרן;
ר"ל - בנין אב מסיני דבעי פרישה ו' (כריה"ג דבו' ניתנה תורה וכסה הענן אף משה ו' ימים אח"כ
(ור"ע חולק)) ועוד יום משום בועל ספק נדה, והזאה מעלה בעלמא]
ומפרישו מביתו [שמא ימצא אשתו ספק נדה מיד אחר בעילה]
ולא מספק שימותו עליו [טומאה הותרה, לא שכיח]
פרישת ז' לפרה [ר' ישמעאל - לעשות, צוה צוה, לר' יוחנן בעצמו - מעלה בעלמא, לר"ל - משום ספק
נדה]

לכו"ע מילואים ויו"כ - הפר משל אהרן, ומח' בקטרת, חצוצרות

ר' יוחנן - הכל מעכב במלואים [ככה, נתינת אורים ותומים - פתח פתח, ושמרתם, כי כן צוית]
ר' חנינא - מה שלא מעכב לדורות אינו מעכב - סמיכה, תנופה, פרישת שבע,
ריבוי בגדים ומשיחה ז' ימים [בדיעבד א"צ ז' - אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו - מ"מ]
רשב"י - אף מקרא פרשה מעכב [זה הדבר אשר צוה ה']

לכתחלה משיחה ז' ימים [מדאיצטריך קרא למעוטי מז', היקש למשחה בהם ולמלא במ את ידם]
מח' בני ר' חייא ור' יוחנן אי חגירת אהרן בפנ"ע בהלבשתו [ויחגור אותו, ומש"כ אותם - ללמד דאף
אבנט דהדיוט מכלאים]
או בב"א עם בניו [וחגרת אותם, ומש"כ אותם - ללמד דרק שלו מכלאים]
בועל נדה יכול לטבול ביום ז' (ור' שימי מנהרדעא חולק - איתותב), מטמא משכב רק לטמא אוכלין
ומשקין]

גמ' ו. - י.

טומ' המת -

ר"י, ר"נ - הותרה בציבור (אבל מהדרין באותו בית אב לטהורין בטומ' גברא לל"ק, ובטומ' קרבן
מהדרין אאחר בשיריים לאכילה, אינו קבוע זמן, אילו של אהרן)
ר"ש, רב ששת - דחויא
ר"י - בעי ציץ אמצחו [על מצח], ר"ש - רק בעי ציץ שאינו נשבר [תמיד לרצון]

הזאות דימי פרישה:

ר"מ - כל ז' [הוקש הזאה לטבילה בזמנה מצוה - ר' יוסי ב"ר חנינא - והוי ספק יום ג' או ז' (וחוץ
מיום ד' להזאה [אין ספק] ושבת [הזאה שבות])]
ר' יוסי - ג' וז' [לא הוקש]
ר"ח סגן הכהנים - ביו"כ ג' וז', בפרה כל ז' [מעלה בעלמא]
דמאי - נחתומין (לרש"י - חבר) מפרישין תרו' מעשר וחלה ולא מע"ש [לא אטרחוהו - משום פרהדרין
החובטין]
{ סיבות חורבן; פרס }

רש"י ו. - ח.

בקרבן אהרן ביו"כ (חז"א - פרו) טומ' הותרה - דזמנו קבוע וקרבן ציבור תלוי בו
לרש"י כאן מצורע בימי גמרו מטמא טומ' חמורה (משכב לאדם וכלים) אבל לא בימי ספרו
איסור רחיצה בשם כתוב על בשרו - לרש"י - שמא ימחקנו

גמ' י. - יד.

מזוזה:

לרבנן פרהדרין דא' [רבה - דירה]
ר"י - גזרה [שלא יאמרו חבוש הוא] אבל לא מדא' [רבה - לא לימות הגשמים לאו בית]
אביי - לרש"י - בז' ימי פרישה לכו"ע דא'
בשאר השנה - חייב לרבנן [אטו ז'] ולר"י [אטו חבוש]
רבא - שאר השנה פטור לגמרי
בז' - לרבנן דא', לר"י פטור מדא' [דירה בע"כ לאו דירה] וחייב מדרבנן [חבוש]
סוכה בחג - ר"י - חייב מדא' [דירת קבע] חכמים - פטור [דירת עראי]
שער לחזק בנין א"צ מזוזה, במקום סכנה א"צ מזוזה

רב כהנא - פטור בית התבן משום נשים רוחצות [גנאי] (כתנא בתרא)
אבל סתם חייבין [בשערין], רש"י - ומתקשטות לכו"ע חייב
רב יהודה - סתם פטור - אע"פ שמתקשטות בהם פטורין [ביתך - המיוחד לך] (כת"ק)
ולכו"ע בלי מתקשטות, בית הטבילה אפי' מתקשטות פטור
פטורין ממזוזה בבית שער, אכסדרה ומרפסת [בית - המיוחד לדירה]
בית הכסא [בית - העשוי לכבוד]
הר הבית, לשכות, עזרה [בית - חול]
שער שאינו מקורה
כיפה שגבוה י"ט, ורק רחב ד"ט לגובה ג' - ר"מ - חוקקין להשלים וחייב במזוזה; ורבנן חולקין
ביהכ"נ בלי בית דירה - ר"מ מחייב, וחכמים פוטרים (להו"א חוץ מכפרים [רש"י - בעליו ניכרין - כבית
שותפין])

ת"ק - ירושלים לא נתחלקה לשבטים, ר"י - נתחלקה חוץ ממקדש וביהכ"נ
ממלא מקום נתחנך: בתמיד, באבנט דכה"ג, בריבוי בגדים ומהפך בצינורא באברים, עבודתו מחנכתו.
ואחר יו"כ - ר"מ - מצות כה"ג עליו
ר' יוסי - אינו ראוי לכה"ג [איבה] (לכתחלה) עד שמת ראשון
ולא להדיוט [אין מורידין] (רש"י - אפי' בדיעבד - מחוסר בגדים)

אבנט דכהן הדיוט - רבי - כלאים, ר"א בר"ש - בוך
ילבש על בשרו - ר"י - להביא מצנפת ואבנט לתרו' הדשן
ר' דוסא - בגדי כה"ג ביו"כ כשרין להדיוט
רבי - לרבנות שחקין

לר"י מתקנינן לכהן אשה אחרת [למיתה דחד חיישינן] ומקדשה [ובעד ביתו]
ומגרשה ע"מ שלא תמות חברתה [ביתו - ולא ב' בתים]
ומגרש אשתו ע"מ שאכנס לביה"כ [אם רואה שהולכת למות באמצע עבודה]
וחכמים חולקים [אין לדבר סוף, מיתה לא שכיח]
עובד שנעשה אונן (לרש"י - כהן הדיוט) - ר"י - מניח עבודתו ויוצא, ר' יוסי - יגמור עבודתו
לר"י כה"ג אונן אינו עובד כל היום גזרה שמא יאכל חוץ מיו"כ דכו"ע לא אוכלים

גמ' יד. - יז:

כל ז' ימי פרישה כה"ג מתרגל בעבודה
לר"ע הזאת מי חטאת על טהור מטמא [טהור על הטמא]
והזאת ימי פרישה אחר עבודת היום וטובל
לרבנן דר"ע "הזאה" רק על המקבל טומ' (אדם) [על הטמא]
ונתכוון לבהמה והזה על האדם - לרש"י - המים לא נפסלו במלאכה
מי חטאת: מזה טהור, נוגע טמא וא"צ כיבוס בגדים,
נושא שיעור הזאה טמא וצריך כיבוס בגדים [ומזה...]

סדר העבודה: לפי מס' יומא - ר"ש איש המצפה, רבנן -
דמ' תמיד, דישון מזבח הפנימי, הטבת ה' נרות, העלאת אברי תמיד לכבש, קטרת [בהטיבו...]
יקטירנה - בעידן], הטבת ב' נרות, הקרבת תמיד, נסכים
בין הערבים - דמ' תמיד, הטבת ה' נרות, העלאת והקרבה, קטרת, ב' נרות, נסכים, הדלקה
לפי מס' תמיד - אבא שאול (לרש"י ר"י) -
דישון פנימי, ה' נרות, דמ' תמיד, ב' נרות, העלאת לכבש, קטרת [בהטיבו.... יקטירנה], הקרבה

ר"ש איש המצפה - זריקת ק' תמיד - שתים שהן א' על מזרחית צפונית,
ושתים בפסוק על מערבית, דרומית [לחטאת לה' על עולת התמיד - מעשה חטאת]

בית הטלאים: מס' תמיד - צפונית מערבית של בית המוקד,
מס' מדות - ראב"י - מערבית דרומית
לרב אדא בד"ר יצחק - לכו"ע במערבית דרומית משוכה לצפון

לראב"י כותל מזרחי דהר הבית יותר נמוך בכדי ששורף פרה אדומה יראה פתח ההיכל שהיה גבוה
ממנו 22 אמות (עוד $2\frac{1}{2}$ בעזרה למעלה + דוכן)
לרבנן א"צ דהיה רק $19\frac{1}{2}$ גבוה ממנו

סתמא דיומא - ר"ש איש המצפה, סתמא דמדות - ראב"י, סתמא דתמיד - לרש"י - ר"י

כה"ג תמיד יכול להקריב וליטול חלק בראש
לרבי $\frac{1}{2}$ [והיתה לאהרן ($\frac{1}{2}$) ולבניו ($\frac{1}{2}$)]
לרבנן - א' פחות מפלגא, לאב"י חוץ משתי הלחם [לאו דרך ארץ ליתן לכה"ג פרוסה]

רש"י טו. - יז.

הזאת א' וז' כנגד הכפורת כמצליף - לרש"י - זו למטה מזו

לרש"י - בכל דמים מתחיל להקיף מדרום של מזבח כחטאת

הממונה - לרש"י - סגן

בית המוקד - לרש"י - לכהנים יחפים

מכותל דרומי לכבש - לפי מס' מדות למסקנא $5\frac{1}{2}$ אמות (רש"י בה"א - $10\frac{1}{2}$, $12\frac{1}{2}$, 13)

גמ' יח. - כא:

אין מאכילין כה"ג דברים המביאים לטומאה

אשה ליומא לרבנן - הודיעו קודם, רק ליחוד

ספק בלשכת פרהדרין ובית אבטינס (ללימוד חפינת הקטרת) איזה בצפון ואיזה בדרום

{ חשד צדוקי }

מותר לרמוז בעיניו בפרשה שניי' דק"ש

{ שטן לא מסטין ביו"כ }

חצות עושה עיכול [רב - כל הלילה והקטיר, כל הלילה והרים - $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$,

לרש"י - ר' יוחנן - בבוקר בבוקר - בקר לבקרו]

זמן תרומת הדשן - תמיד סמוך לקריאת הגבר, יו"כ - חצות, רגל - סוף אשמורה ראשונה

[ר' יוחנן - תן בקר לבקרו (רש"י - שרירי מחצות אבל דשן מעוכל כל הלילה והרים)]

{ קולות הנשמעים מרחוק }

ניסי ביהמ"ק: מס' אבות, כלי חרס ומוראה ונוצה ודישון נבלעין, חום לחם הפנים, ארון וכרובים אינם
מן המדה, נטיעות זהב.

חסר בבית שני: ארון, סיוע אש, שכינה, רוח"ק, תשובת או"ת {

רש"י יח. - כ:

אשה לחד יומא לרב - לרש"י - מותר ביחוד ולא בבעילה

רב הונא בדר"י - כהני שלוחי דרחמנא - לרש"י - נ"מ למודר ממנו
ודברת במ ולא בתפלה - לרש"י - שאלתות דרב אחאי - שהתפלה בלחש
רב - חצי הלילה להרמה - לרש"י - תרומת הדשן (פשטות אפי' משרירי),
לרש"י - תרו' הדשן דיו"כ בכה"ג